

געשען דורך דעם מלאך, נאָר האָט געמיינט, ער
 זעט אַ חזיון. און ווען זיי זענען אדורכגעגאנגען
 די ערשטע וואַך און די צווייטע, זענען זיי געקומען
 צו דעם אייזערנעם טויער, וואָס פירט אין דער
 שטאָט אַריין; פון זיך אַליין האָט עס זיך אויפֿ-
 געמאַכט פאַר זיי; און זיי זענען אַרויסגעגאנגען
 אינדרוסן און זענען אדורכגעגאנגען איין גאַס; און
 פלוצלונג האָט זיך דער מלאך אַפגעשיידט פון אים.
 און קומענדיק צו זיך, האָט פעטרוס געזאָגט: איצט
 ווייס איך באַמת, אַז דער האָר האָט אַרויסגעשיקט
 זיין מלאך און מיך מציל געווען פון דער האַנט פון
 הורדוס און דעם גאַנצן פלאַן פון ייִדישן פאַלק;
 און ער האָט זיך מיט געווען, און איז אַוועק צום
 הויז פון מרים, די מוטער פון יוחנן, וועמען מען
 האָט גערופן מאַרקוס, וואו אַ סך זענען געווען
 פאַרוואַמלט און האָבן תפילה געטון. און ווען ער
 האָט אנגעקלאַפט אין דער טיר פונם טויער, איז
 אַ דינסטמיידל—זי האָט געהייסן ראַדא—אַרויס-
 געקומען הערן. און דערקענענדיק פעטרוסנס קול,
 האָט זי אויס פרייד אים נישט אויפגעמאַכט דאָס
 טויער, נאָר איז אַריינגעלאָפן און האָט דערציילט,
 אַז פעטרוס שטייט ביים טויער. זיי אָפער האָבן
 צו איר געזאָגט: דו ביסט משוגע. און זי האָט זיך
 געהאַלטן ביי אירס, אַז עס איז אַזוי (ווי זי האָט
 געזאָגט). האָבן זיי געזאָגט: עס איז זיין מלאך.
 פעטרוס אָפער האָט געהאַלטן אין איין קלאָפן, און
 ווען זיי האָבן אויפגעעפנט און אים דערזען, זענען
 זיי דערשטוינט געוואָרן. און ער האָט זיי געגעבן
 אַ צייכן מיט דער האַנט, זיי זאלן שווייגן, און
 זיי דערציילט, וויאָזוי דער האָר האָט אים אַרויס-
 געפירט פון תפיסה. און האָט געזאָגט: זאָגט עס